दक्षिणाग्निमादधाति ॥ १९ ॥ गार्हपत्यादग्नेरेकदेशमादाय दारुभिर्ज्वलन्तं दक्षिणाग्निखरे स्थापयति · अत्र शाखान्तराद्ध्रुवः अमुष्य त्वेति च भवति · आपस्तम्बः लौकिकमग्निमाहृत्य मथित्वा वा द्वितीयया व्याहृत्या दक्षिणाग्निमादधातीति । यदि च गार्हपत्यागारे पूर्वदिने स्थापितोऽग्निर्दक्षिणा संहृतो भवति अन्वाहार्यपचनोऽयं करिष्यतऽइति बुद्ध्या तदा तमेवानीय भुव इत्यादिना दक्षिणाग्निखरे स्थापयति · तदुक्तम् (४.८.१५) दक्षिणा वा सञ्हरेदन्वाहार्यपचनश्चेदिति · अस्मिन्यज्ञे स एव नित्यो दक्षिणाग्निः सर्वदा धार्यते ।

सभ्यं च निर्मथ्य ॥ २० ॥ [1] ततो गार्हपत्यवत्सभ्यसंज्ञमग्निं निर्मथ्य चकारादादधाति सभायां स्थापयति · सभ्यावसथ्ययोर्गार्हपत्यवदाधानमिति परिशिष्टोक्तेः (निगम° २३) · सभायां भवः सभ्यः ।

गां दीव्यध्वमित्याह ॥ २१ ॥ यजमान ऋत्विजः प्रति प्रैषमाह । इदं द्यूतं सभ्याङ्गम् [2] सभ्यस्य प्रस्तावात् धारणोपस्थानमत इत्यग्रेऽपि (२२) सभ्याङ्गस्यैवोपदेशाच्च · अतः पुनराधेये न भवति तत्र सभ्यस्य विद्यमानत्वादिति कर्कः [3] · तत्रापि सभ्यस्योत्सर्गे कृते भवत्येव ।

---

१) क्षत्रियस्य नियतसभाकार्यत्वात्क्षत्रियविषयं सभ्याधानमिति श्रीअनन्तः Mah. २) दीव्यति(:) क्रीडार्थः · गां पणं कृत्वा द्यूतं रमध्वमित्यर्थः · बहुवचनोपदेशात्प्रकृतत्वाच्च ऋत्विजोऽभिधीयन्ते द्यूतस्य कर्तृत्वेन · तच्चैतद्द्यूतं सभ्याङ्गम् सभ्यस्य प्रकृतत्वात् (घततत्वात् Cod.) उपरितनसूत्रे च (मूचेव Cod.) तद्धर्मोपदेशात् Karka. बहुवचनत्वादृत्विज एव प्रति (अतो Cod.) प्रैषो यजमानस्येति प्राप्ते दीवनं ब्राह्मणानां न भवति नाक्षैः क्रीडेदिति याज्ञवल्क्यनिषेधात् (१. १३८) · द्यूतप्रकृतौ राजसूयद्यूते ब्राह्मणानामदृष्टत्वाच्च तद्ध राजा राजभ्रात्रऽइत्यादौ (५. ४. ४. १६-१९) राजा राजभ्राता सूतो वा स्थपतिर्वा ग्रामणीः सजातश्च तेषामेकैकस्माऽएकैकं युगं निदध्यात् कृतयुगादिक्रमेण तेन सजाताय कलियुगं भवति · [अत] एते द्यूतकर्तारश्च क्षत्रियादयो न ब्राह्मणाः क्षत्रियाणामुचितत्वात् · क्षत्रियाणामृत्विक्कर्मण्यनधिकाराद्प्रकृता द्यूतकर्तारो (? °राद्प्राकृताद्द्यूत° Cod.) भवन्ति ऋत्विजो द्यूतं कुर्वन्तीत्यादिवचनाभावात् · सभाद्यूतस्य च (? समाद्यूतं च Cod.) क्षत्रियाणामेव दृष्टत्वात्सभ्याधानं क्षत्रियस्यैव भवतीति गम्यते · अक्षनिवपनोत्तरं गां दीव्यध्वमिति प्रकृतौ (५. ४. ४. २३) दृष्टत्वादत्रापि तथैव भवतीति युक्तम् अतः सभ्यमन्थनादारभ्य स्थापनान्तं द्यूतं भवति द्यूतस्य सभ्याङ्गत्वात् । अथवा गां दीव्यध्वमित्यत्र गोशब्दस्त्वग्निवाची · दिवुधातोः स्तुत्यर्थत्वात् अग्नेः स्तुतिरेव भवति · तत्रायं गौरिति तृचेन (३. ६-८) अग्न्युपस्थानं यजमानेन कर्तव्यम् प्रैषस्त्वध्वर्युणा कर्तव्य इति · अर्हार्थेऽप्येकस्मिन्साधु बहुवचनम् यजमानज्येष्ठत्वात् एकस्या एव पूजनार्थे बहुवचनं स्यादिति यास्कोक्तेश्च Mah. ३) सभ्याङ्गत्वं (? °त्वे Cod.) च पुनराधेये न भवत्ये-